

Psalm 10

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 ای خداوند چرا دور ایستاده‌ای و خود را در وقت‌های تنگی پنهان می‌کنی؟
- 2 از تکبر شریران، فقیر سوخته می‌شود؛ در مشورت‌هایی که اندیشیده‌اند، گرفتار می‌شوند.
- 3 زیرا که شریر به شهوات نفس خود فخر می‌کند، و آنکه می‌رباید شکر می‌گوید و خداوند را اهانت می‌کند.
- 4 شریر در غرور خود می‌گوید، بازخواست نخواهد کرد. همه فکرهاى او اینست که خدایی نیست.
- 5 راه‌های او همیشه استوار است. احکام تو از او بلند و بعید است. همه دشمنان خود را به هیچ می‌شمارد.
- 6 در دل خود گفته است، هرگز جنبش نخواهم خورد، و دور به دور بدی را نخواهم دید.
- 7 دهان او از لعنت و مکر و ظلم پر است؛ زیر زبانش مشقت و گناه است؛
- 8 در کمین‌های دهات می‌نشیند؛ در جای‌های مخفی بی‌گناه را می‌کشد؛ چشمانش برای مسکینان مراقب است؛
- 9 در جای مخفی مثل شیر در بیشه خود کمین می‌کند؛ بجهت گرفتن مسکین کمین می‌کند؛ فقیر را به دام خود کشیده، گرفتار می‌سازد.
- 10 پس کوفته و زیون می‌شود؛ و مساکین در زیر جباران او می‌افتند.
- 11 در دل خود گفت، خدا فراموش کرده است؛ روی خود را پوشانیده و هرگز نخواهد دید.
- 12 ای خداوند برخیز! ای خدا دست خود را برافراز و مسکینان را فراموش مکن!
- 13 چرا شریر خدا را اهانت کرده، در دل خود می‌گوید، تو بازخواست نخواهی کرد؟
- 14 البته دیده‌ای زیرا که تو بر مشقت و غم می‌نگری، تا به دست خود مکافات برسانی. مسکین امر خویش را به تو تسلیم کرده است. مددکار یتیمان تو هستی.
- 15 بازوی گناهکار را بشکن. و اما شریر را از شرارت او بازخواست کن تا آن را نیابی.
- 16 خداوند پادشاه است تا ابدالآباد. امت‌ها از زمین او هلاک خواهند شد.
- 17 ای خداوند مسألت مسکینان را اجابت کرده‌ای، دل ایشان را استوار نموده‌ای و گوش خود را فراگرفته‌ای،
- 18 تا یتیمان و کوفته‌شدگان را دادرسی کنی. انسانی که از زمین است، دیگر نترساند.